

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2008. július hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A csoportosan elkövetett rablás büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. június hó 4. napján kihirdetett B.298/2006/70. számú ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja mindhárom vádlott esetében az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 180.240.- /Egyszáznyolcvanezer-kettőszáznegyven/ Ft-ból III.r. vádlott köteles az államnak felhívásra megfizetni 9.000.- /Kilencezer/ Ft-ot, míg a fennmaradó 171.240.- /Egyszázhetvenegyezer-kettőszáznegyven / Ft-ot az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Győrött, 2007.február 5., 12. március 12. április 16. május 9. és június 4. napján tartott tárgyalások alapján hozott és 2007.június 4. napján kihirdetett B.298/2006/70. számú ítéletében a 2006. március 9. napjától előzetes fogvatartásban lévő

I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbújtóként, csoportosan elkövetett rablás büntetében. Ezért 5 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül a Magyar Köztársaság területéről 5 év kiutasításra ítélte. A Szombathelyi Városi Bíróság B.84/2004/46. számú, 2005. január 25. napján jogerős ítéletével kiszabott egy év felfüggesztett börtönbüntetés utólagos végrehajtását elrendelte.

A 2006. március 9. napjától 2007. március 12. napjáig előzetes fogvatartásban, ezt követően szabadlábon, majd 2007. április 6. napjától ismételten előzetes letartóztatásban lévő

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, csoportosan elkövetett rablás büntetében. Ezért 3 év 10 hónap fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A Mosonmagyaróvári Városi Bíróság B.5/2005/7. számú, 2005. március 3. napján jogerős ítéletével kiszabott egy év felfüggesztett börtönbüntetés utólagos végrehajtását elrendelte.

A 2007. február 16. napjától előzetes fogvatartásban lévő

III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, csoportosan elkövetett rablás büntetében. Ezért 3 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül a Magyar Köztársaság területéről 3 év kiutasításra ítélte.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámította.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjel elkobzásáról, II.r., III. r. vádlottakat külön-külön, és mindhárom vádlottat egyetemlegesen kötelezte az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetésére.

A fennmaradó 204.933.-Ft bűnügyi költségéről megállapította, hogy az állam viseli.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész mindhárom vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott és védője részben téves minősítés miatt és enyhítésért, II.r., III. r. vádlottak és védőik a büntetés enyhítéséért fellebbeztek.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.340/2006/9-I. számú átiratában és a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezést fenntartotta és indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, mindhárom vádlottal szemben cselekményük és társadalomra veszélyességük súlyának átértékelésével a szabadságvesztés tartamának felemelését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását.

I.r. vádlott esetében a törvényi minimumban, II.r., III. r. vádlottak vonatkozásában az enyhítőszakasz alkalmazásával kiszabott büntetések mellett nem tartotta alaposnak a további enyhítésre irányuló fellebbezéseket. Kiemelte, hogy az első fokú bíróság egyéniesített büntetést szabott ki, az ítélet belső arányainak megtartásával indítványozta a bűncselekmény tárgyi súlyához igazodóan a büntetések felemelését.

A fellebbezési eljárás nyilvános ülésén I.r. vádlott védője a fellebbezést fenntartotta.

A felbújtóként való elkövetés megállapítását a tényállás részbeni

megalapozatlanságán keresztül támadva, perbeszédében arra hivatkozott, hogy az ítélet 8. oldalának utolsó bekezdésében a vádlott-társak eljárás során mindvégig következetes és egybehangzó vallomásra történt hivatkozás az indokolásban iratellenes. II.r. és III.r. vádlottak vallomásainak értékelése nem történt meg. Ennek korrigálását indítványozta azzal, hogy II.r. vádlott vallomása nem volt következetes, III.r. vádlott vallomásával egybehangzó, a tényállás helyesbítését pedig oly módon, hogy a vádlott nem kezdeményezte a bűncselekmény elkövetését, hanem a rablást abból a közös elhatározásból fakadt, hogy bűncselekményt fognak elkövetni, amelyhez a vádlott információkat szerzett be. A bűnsegédként, terhére megállapított bűncselekmény miatt, az előzetes letartóztatásban eltöltött hosszú időtartamra is figyelemmel a büntetés mértékének enyhítését indítványozta.

II.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezést fenntartotta, a tényállást, a bűnösség megállapítását és a jogi indokolást nem vitatta. Nagy nyomatékú enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni védence javára, a feltáró jellegű, beismerő vallomását, amely a bűncselekmény felderítését megkönnyítette. Az alacsony műveltségű, ezért könnyen befolyásolható vádlottal szemben az előzetes fogvatartásban eltöltött idő hosszú tartama, a javára értékelt enyhítő körülmények mellett büntetésének további enyhítését indítványozta.

III. r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezés indokolásában indítványozta a vádlott javára értékelt enyhítő körülmények, így 4 kiskorú gyermekéről való gondoskodása, magyarországi büntetlensége, a bűncselekmény elkövetésének beismerése, előzetes letartóztatásban töltött idő tartama miatt a kiszabott joghátrány további enyhítését.

A vádlottak a fellebbezési eljárás nyilvános ülésén felszólalásaikban csatlakoztak védőikhez, mindhárman úgy nyilatkoztak, hogy megbánták a bűncselekmény elkövetését.

A bejelentett fellebbezéseket az ítéletábra nem találta alaposnak.

A kétirányú fellebbezések alapján az ítéletábra, a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítási eszközök mikénti értékeléséről számot adott. Indokolási kötelezettségét teljesítve rögzítette, hogy milyen bizonyítékok szolgáltak a tényállás megállapításának alapjául, mennyiben fogadta el a vádlottak vallomását, mi volt az oka annak, hogy I.r. vádlott nyomozás során tett első kihallgatását követő, további vallomásokban előterjesztett védekezését elvetette.

Bizonyítékokat értékelő tevékenysége okszerű mérlegeléssel történt, ezért az a másodfokú eljárásban alappal nem támadható.

I.r. vádlott legelső vallomásaiban a nyomozás során beismerte, hogy az ő javaslatára rabolták ki a sértettet, akinek mozgását II.r. vádlott-társával kifigyelték. II.r. vádlott önmagára és társaira a nyomozás során, valamint a tárgyaláson tett beismerő vallomását az elsőfokú bíróság irányadónak fogadta el a tényállás megállapításánál, III. r. vádlott mindvégig beismerő vallomásaival együtt. A terhelő vádlott-társi vallomásokon kívül a vádlottak bűnösségét egyéb bizonyítékok, így a tanúvallomások, elmeorvos-szakértői vélemény, helyszíni szemle jegyzőkönyve, a felismertetésről készült jegyzőkönyv, a telefonos híváslisták és az okirati bizonyítékok adatai is alátámasztották. I.r. vádlott megváltoztatott, a bűncselekmény elkövetésének ötletét, abban való részvételét tagadó védekezését a rendelkezésre álló bizonyítékok megcáfoltak, illetve a bűncselekmény elkövetésének idejére távollétét a helyszíntől nem támasztották alá.

Az ítélet tábla nem értett egyet I.r. vádlott védőjének azzal az érvelésével, hogy II.r. vádlott nyomozás során tett vallomásainak mérlegelése elmaradt és a megyei bíróság iratellenesen állapította meg a tényállásban I.r. vádlott cselekvőségét II.r. vádlott ellentmondásos részleteket tartalmazó vallomása alapján, amely az eljárás során mindvégig nem volt következetes.

Az a körülmény, hogy II.r. vádlott az első, 2006. március 9-én tett vallomásához képest miként pontosította az előadásainak egyes részleteit, a 2006. május 8-i, május 23-i, június 7-i gyanúsított kihallgatásakor, a helyszíni szemle jegyzőkönyvében, a felismertetési jegyzőkönyvben, a tárgyaláson, a korábbi vallomásait fenntartó, egyúttal ezeket kiegészítő vallomásait nem tette hiteltelenné.

A bizonyítékok mérlegelésekor az első fokú bíróság az adott vallomásoknak nem a szó szerinti, hanem azt a lényegi tartalmát rögzítette az ítéletében, amelyet más bizonyítékok is megerősítettek. Az a tény tehát, hogy az elsőfokú bíróság a II.r. és bíróság III.r. vádlottak vallomásának az ügy megítélése szempontjából lényeges tartalmát fogadta el, nem jelenti a vallomások mérlegelésének hiányát, mert a lényegtelen részletekre vonatkozó, vagy később pontosított vallomásrészleteket nem kell a tényállás megállapításánál szükségszerűen és részletesen elemezve figyelembe venni. II.r. vádlott vallomását az elsőfokú bíróság III.r. vádlott vallomásával együtt értékelte, a két vallomás tartalma egymást erősítette, a telefonbeszélgetések és egyéb bizonyítékok a vallomásaik részleteit alátámasztották. Ily módon a vádlott-társak vallomásainak értékelése az ítélet indokolásából nem hiányzik, az egyéb bizonyítékokkal és egymással összevetésük megtörtént, ezekre a bizonyítékok teljes körével együtt tényállást lehet alapítani.

Az elsőfokú bíróság az ügy elbírálásához elegendő részletességgel értékelt bizonyítékokból megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, amely tartalmazza a vádlottaknak a bűncselekmény véghezvitelében betöltött cselekvőségét. A tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésben felsorolt megalapozatlansági hibáktól, következésképpen a bizonyítékok átértékelésére I.r. vádlott védekezése érdekében a fellebbezési eljárásban nincs törvényes lehetőség, az erre irányuló fellebbezés nem volt eredményes.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság valamennyi fellebbező vádlott bűnösségére, és a bűncselekmények jogi minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak.

A jogi minősítéssel kapcsolatban is eleget tett a megyei bíróság indokolási kötelezettségének. Törvényesen állapította meg, hogy I.r. vádlott súlyosabb megítélésű felbujtói magatartásába a Btk. 21.§ /2/ bekezdés szerinti bűnsegédi szerep beleolvad, ezért cselekménye felbujtóként elkövetettnek minősül. A vádlott részesi magatartásának megítélésekor figyelembe vette azokat a körülményeket, amelyek alátámasztják, hogy a bűncselekmény kivitelezéséhez szükséges információk birtokában ő bírta rá vádlott-társait a konkrét bűncselekmény elkövetésére, ráhatása nélkül a nála lévő pénz megszerzése érdekében nem támadták volna meg a sértettet. A csoportos elkövetésben résztvevők társtettesi és bűnsegédi magatartásának elhatárolása is helytálló.

A büntetés kiszabási rendelkezések körében a megyei bíróság mindhárom vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta és súlyuk szerint vette figyelembe. A törvényi büntetési tételkeretből kiindulva, beépítette a kiszabott büntetésekbe a védelem által hivatkozott enyhítő körülményeket. Az ítélet belső arányait vádlottanként egyéniesített büntetések kiszabásával biztosította. Így, bár a sértetti oldalról lelki megrázkódtatással járó bűncselekmény törvényi fenyegetettsége és tárgyi súlya jelentős, kategóriáján belül az elkövetési körülmények miatt a vádlottak cselekménye enyhébb megítélésű. Ezért az elkövetést kezdeményező I.r. vádlottal szemben a törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztés a kiutasítás mellékbüntetéssel együtt a büntetési céloknak megfelel. A további vádlottak enyhítő szakasszal kiszabott szabadságvesztés büntetését és a mellékbüntetéseik mértékét sem találta az ítélőtábla eltúlzottan enyhének, vagy súlyosnak az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához és az értékelt bűnösségi körülményekhez képest, ezért a megváltoztatásukra irányuló fellebbezéseknek nem adott helyt. Az alkalmazott joghátrányok szükségesek és egyben elegendőek a büntetési célok, az egyéni és általános megelőzés biztosításához, enyhítésüknek, illetve súlyosításuknak nincs törvényes indoka.

A megyei bíróság ítéletének valamennyi rendelkezése törvényes és megalapozott, azt az ítélőtábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az ítélőtábla a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett. A kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült 9.000.-Ft megfizetésére a Be. 74.§ /1/ bekezdésének c) pontja figyelembevételével III.r. vádlottat kötelezte. A Be. 339.§ (2) bekezdése szerint a külföldi vádlottak részére történt fordítással és tolmácsolással kapcsolatban felmerült 171.240.-Ft bűnügyi költséget pedig az állam viseli.

Az ítélőtábla a Btk. 99.§ /1/ bekezdése alapján az előzetes fogvatartásban eltöltött időt az első fokú ítélet kihirdetésétől a jelen ítélet kihirdetésének napjáig továbbfolyóan, a kiszabott szabadságvesztésekbe beszámította.

G y ő r , 2008. évi július hó 10. napján

Dr.Kovács Tamás sk..Miklós Mária sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. június hó 4. napján kihirdetett B.298/2006/70. számú ítélete a jelen végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. évi július hó 10. napján.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó